HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

נגפה. חולי שממנו נופל למרק ויש לו זמן לבא: **למומין שבספר דמי.** לפי שמזהרת ביוה זמנה מלמלת בין הבדיות: **מתני' מומין גדולים.** מפרש בגמרא: **גמ' עולה.** משמעתא: **ומי אמר ר' יוחנן הכי.** להלכה כרבן שמעון בהא לחודא והא בכל מקום שנה קאמר: **ערב וירדן ורואים אחרונה.** ערב בגט פשוט[ה]. ליתן במי שמחזו קורדיקום[ו]. רואים אחרונה בסנהדרין בפרק זה בורות[ז] ובשתי ראיות נחלק הלכה כמותו ברואים אחרונה ולא בחזרונה אמרו לו הבא רואים אחרונה אמר לו אין לי ראיה כו': **מתני' נעל פוליפוס.** מפרש בגמ': **המקמץ והמלרף נחשם.** מפרש בגמ'. וכולן מפני שמומנות מסרחת היא: **שממקמו.** לשון הסק בשרו (זכריה יד): **גמ' לא פסק פומיה.** סימנא דשמואל ריח הפה אמר: **לא פסק פומיה מכולי פירקין.** תמיד היה שגור בפיו: **תיקני לך מתני'.** דקא משיב להו בתרין: [ט] **מקמץ נוחש לבנים.** לא ידעתי [י] מה צורך בה אבל בשמעתא דשמואל ריח הפה אמר: **נשמת מתני' לא קשיא.** מצריכת לאיכא למימר אמי דאמי משיב ליה בתרי הכי קאמר אחד צורכי קטן דהיינו מקמץ ואחד צורכי גדול: **צורכי קטן.** שהוא עני ויש לו עורות מעט: הכי גרסינן **מתני' היא דתניא מקמץ זה צורכי גדול ומקמץ נוחש לבנים** והכי גרסי' לה בתוספתא. והא דרבי יוסי ברבי יהודה מלמא מחייתי קאמר ומה היא שנויה: **תשלי דודי.** משלין ומרלדין נחשת ועושין ממנו יורות ומסרים הוא: **מעיקרו.** ממקום מוצאו מן המרך: **לחפוזו שערי.** המילוהו שעורים כדמסה. כל הנאכל שלא כדרכו קרי ליה כוסס: **וקאמר נה.** להא מילתא דרב: **משמיה דר' יוחנן.** לתיכו נמי כרב קטינא ליה: **אין מעצין.** אין כופין לומר: **אין כופין.** ללא כפיון כופין להוציא: **אין מפרישין.** ללא מפרישים ורבים: **ואלו שכופין.** הני מפרישים ורבים לה: **נשלמת נרש אמי.** לא תקשי הא ללא משיב פסולות בממניתן לתיכו לשנויי: **דרבנן קמני.** הכי לתיכורא דילהו לא כתיבא בתוריית: **ניתני נמי אחד ושמה נו'.** דמלמוריית לא מיתייב לתפוקה לתפשר ליקח לו אחד מחרת אלמה אבל מדרבנן קאמר כלל כמה לתיתא להא גזיה לא נסיב מחרית: **הא אמילי.** מפרישים ורבים אמילי מיסרינן בשוטי לא רדיין ליה אבל הכי בשוטי נמי רדיין ליה אמי מפשר לה לקבל: המס

אבל במומין גדולים כופין אותו להוציא. גבי חיים ליכא למימר דנשמתפה שרה של אחד מאחד של אחד מחיים אינו שרה של אחד כדפרישי' בריש מכילתין (דף ג: ד"ה מניין): **כופין אותו להוציא.** נראה לר"י דיוקא ויתן כתובה אע"פ שמגרשה בעל כרחו כמו בשאר מחמת טענה למשמע בפוף הבא על יבמתו (יבמות סה:) לוותן כתובה אע"פ שמגרשה בעל כרחו ומפורשת קתני בהדיא לחומרין דהכא יוציא ויתן כתובה: **סבורה הייתי שאני יבולה לקבל.** קתני תימה אחד כן כל אחה תעריס ותשמעו כדי שיתן לה כתובה שתשמר מיני יכולה לקבל ויגרשנה ושמא במקום שיש אחה ערמה אין לה כתובה: **אלא לרב יהודה קשיא.** תימה לתמני לא מצני להא לתמר רב יהודה (תמר שמואל) המקמץ נוחש כלבים היינו צורכי קטן דבפרק מי שתמו (נדרים סה.) משמע לתיכא נוחש כלבים בעיבוד עורות דתניא התם לא יקרא אחד קריאת שמע לא בנגד נוחש כלבים ולא בנגד נוחש אחד כו' זומן שתן למוכן עורות: **ליתני נשא אשה ושהה עמה עשר שנים.** ות"ת דתקני ליה בריית' דאחי על יבמתו (יבמות סד.) לתניא נשא אחד ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה אין לה בנים ומת אחיו מצוה ליבם ולהקים זרע לאחיו ויש לומר דמיירי בשלא ילדה אחיו ולא היו לו בנים אלא הוא ואחיו ומת אחיו ונשאה ולא ילדה ומת הוא ונשאה אחיו ולא ילדה ומת הוא ונשאה אחיו ולא ילדה ומת הוא ונשאה אחיו